sosyalist DEVRİM
SOSYALİST DEVRİM PARTİSİ YAYIN ORGANI

SAYI: 11 7 AĞUSTOS 1980 500 KURUŞ

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, EMEKÇİLER SOSYALİST AYDINLAR

SDP, gücünü sizlerden alan bir partidir. Tam bağımsızlığı savunduğu sermaye çevrelerine dayanmadığı için fukara bir partidir. Yalnızca işçi, köylü ve dar gelirli yurttaşların sosyalist aydınların desteğiyle yaşar

Emekçiler, sosyalizme inanan gençler, SDP bağışlarınızı bekliyor Kampanyaya gücünüz oranında siz de katılın. Bağımsız Türkiye Sosyalizmini birlikte kuracağız.

Bağışlarınızı «120 677 No.lu Posta çeki - ANKARA» hesabına yatırabilirsiniz.

Sosyalist Devrimciler Görev Başına

Gelecek rejimin niteliğini başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halk yığınlarının politik gücü belirleyecektir

Cumhurbaşkansız Türkiye Cumhuriyeti'nde son bir ay içinde basın, önce «Hükümeti düşürelim mi, düşürmeyelim mi?», «Düşürürsek yerine nasıl bir hükümet gelir?» sorularıyla uğraştı durdu. Bu sorulara Erbakan, Ecevit'i de oyuna getirerek bir yanıt verdi. Derken, kimi allı pullu, kimi 250 gram 'solcu' basınımızda çarşaf gibi ölüm haberleri yer aldı. Öte yandan fiyatlar artamaya devam etti. Küçük işletmeler birer ikişer kapanmaya başladı. Üretim yavaşladı; işçiler işten çıkarılmaya başlandı. Hemen hiç bir yatırım yapılmadı; işsizlik arttı. Başlamış olan grevlerin hiç birinde anlaşma olmadı; yeni grevler başladı..

Yani, Cumhurbaşkanı olsada olmasa da; hükümet olsa da olmasa da; ya da Ahmet bey Cumhurbaşkanı, Mehmet bey başbakan olsa, yurdumuzda değişen pek fazla bir şey yok. Fakirler fakirleşmeye, zenginler zenginleşmeye devam... Çok çok zenginleşen kişiler ya da katmanlar değişir bizde, hükümetler değiştikçe. Dışa bağımlı çarpık kapitalizmin temel kuralıdır bu: Borçlanmak ve her gün kamçılanan tüketim alışkanlığı...

Ekonomik temel tıpkı demiryolu gibidir. Bilindiği gibi trenler, birbirine paralel iki ray üzerinde giderler. Trenin lokomatifinin dizel motorlu, kömürlü ya da elektrikli olması; vagonların sayısı, eskiliği yeniliği gibi etmenlerin, trenin gideceği istasyonu belirlemede hiç etkisi yoktur. Raylar hangi istasyona döşenmişse, tren er ya da geç o istasyona gider. Trenin başka istasyona gidebilmesi için rayların söülüp, yeni istasyona doğru döşenmesi gerekir.

Türkiye ekonomisinin izleyeceği yol, ilk kez İzmir iktisat Kongresinde belirlenmiş, ama asıl raylar 1947'de, ABD ile ikili anlaşmaların imzalanmasıyla döşenmeye başlamıştır. Şimdi tren büyük bir hızla 'son'a doğru yaklaşmaktadır. Sürekli devalüasyon-enflasyon, sürekli fiyat artışları, ücretlerin dondurulması girişimleri, tarım ürünlerine karşı uygulanan düşük fiyat politikası; ekonomiyi durgunluk dönemine sokmuştur.

Bu sırada, başdöndürücü bir hızla zenginleşen bankerler, hayat pahalılığı karşısında şaşkına dönmüş orta sınıfların tasarruflarını, başlarını soktukları iki odalı evi sattıracak kadar, sömürmektedir. Bankerlerle bankalar arasındaki çekişme, genelinde fazla anlamlı bir çelişki değildir. Temmuz ayının başında serbest bırakılan faiz oranları, kapitalist yöntemlerle sanayileşme özlem-

(Devamı 2. Sayfada)

Ejder döğüşerek öldü Yüreğimize gömüldü

Faşist canilerin silahlı saldırısı sonucu ağır yaralanan Ejder'imizi 12 Temmuz günü kaybettik.

Ejder artık aramızda yok ama, parti toplantılarında yaptığı sade konuşmaları ve kuruluşlarında büyük katkısı bulunduğu parti örgütlerinde yaşıyor. Anıları taptaze dün gibi. Ejder gösterişsiz yaşadı. Bağımsız Türkiye Sosyalizmi için verdiği mücadele de gösterişsizdi. Emekçi halkla çok çabuk dialog kurabilmeyi iyi bilirdi. Her fırsatta, inandığı sosyalizmi kitlelere anlatmaya çalışırdı, İşçisinden kırdaki çobana; ve aynı zamanda savunurdu da AP'li köy muhtarından siyasi polisine kadar...

Bir keresinde afiş yapıştırılırken yakalandığında, emniyette ifade verirken: «Siz bir dükkan açsanız reklamını yapmaz mısınız? Ben de kendi partimin görüşlerini tanıtıyorum. TRT'den konuşturulmadığı için afiş yapıştırıyorum. Eğer parti görüşlerini açıklamak yasaksa, AP, CHP, MHP gibi partilerin TRT'den konuşmalarını engellesenize» diye susturmuştu kendini sorguya çeken polis şefini.

Ejder gerçek bir halk devrimcisiydi. Bir yandan yaşam savaşı verirken, bir yandan da Bağımsız Türkiye Sosyalizmini gerçekleştirme savaşını veriyordu. Türkiye emekçi halkının tek kurtuluşunun sosyalizm olduğuna inancı çok büyüktü. Bağnaz ve şabloncu 'sol'cuları kasdederek: «Bunlar kendi halkına güvenmiyor. Mao'ya, Lenin'e tanrı gibi tapıyorlar. Bunlar olmasa sosyalizmin gerçekleşmesi daha çabuklaşır» derdi. Ejder.

Sen rahat uyu Ejder. Özlemini çektiğin güzel, yaşanası bir Türkiye'yi kurmak ve uğrunda canını verdiğin Bağımsız Türkiye Sosyalizmini gerçekleştirmek için, geride bıraktığın çocukların ve partili kavga arkadaşların sonuna kadar savaşacaklar. Kanları canları pahasına...

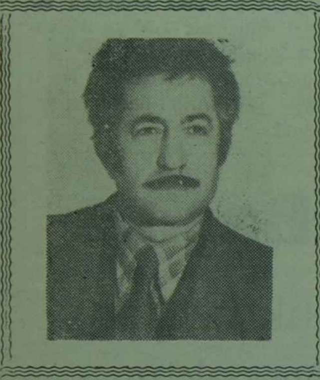
Yeni baskı yasaları faşizmin işine yarar

Türkiye'de hükümetler, demokratik hakları kısmak istedikleri zaman, bir takım anti-demokratik yasa tekliflerini Milli Güvenlik Kurulu kanalıyla Meclise yollatmayı, adeta gelenek haline getirdiler. Böylece, bu yasaları kendileri değil de, ordu istiyormuş havasını vermeyi düşünüyor olsalar gerek. Şimdilerde de aynı şey oldu: MGK toplandı, varolan yasalarla terörün önlenemeyeceğine karar verdi, yeni yasalar önerdi ve Bakanlar Kurulu da hemencecik «bu tavsiye kararlarını» uygun buldu. Cumhurbaşkanı vekili de Çankaya'ya Başbakanla birlikte ana muhalefet partisi başkanını da çağırıp, bu yasaların çıkması için yardımlarını istedi. İsa'dan mı, Musa'dan mı yana olacağına bir türlü karar veremeyen, bir zamanların demokrasi havarisi(!) Ecevit de bu yasaların çıkması için yardım etmeyi kabul etti. Ancak hazretin bazı detaylarda itirazları varmış...

Ne olacak yeni yasalarla? Faşist örgütler, askeri garnizon içindeki cezaevlerinden idamlık hükümlüleri artık kaçıramayacaklar mı? Ordu valisi gibi adamlar, yüzü maskeli faşistlerle, evlerinden genç-ihtiyar kadın-çocuk yurttaşları toplayamayacak mı? Profesörler, doktorlar,

(Devamı Sayfa 3'de)

Ejder İme Bağımsız Türkiye Sosyalizmi yolunda şehit oldu

3 Temmuz 1980 günü Ankara'da uğradığı faşist saldırı sonucu üç kurşun yarası alarak ağır yaralanan SDP kurucusu ve Yüksek Onur Kurulu Üyesi Ejder İme, 12 Temmuz günü yatmakta olduğu hastahanede öldü.

15 Temmuz günü Maltepe camiine getirilen Parti bayrağına sarılı tabutu önünde partili arkadaşları nöbet tuttular. Cenazeye Ejder İme'nin ailesi, yakınları, çeşitli il ve ilçelerden gelen SDP temsilcileri ile TİKP Başkanlık Kurulundan Hasan Yalçın, Mustafa Kemal Çamkıran ve bir grup partili katıldılar.

Partili arkadaşların elleri üzerinde taşınan Ejder'in tabutu, sıkıyönetimin izin vermemesi üzerine 100 metre sonra cenaze arabasına konularak, otobüs ve arabalar eşliğinde Karşıyaka mezarlığına götürülerek toprağa verildi. Mezarı üzerine SDP İl ve İlçe örgütlerince gönderilen çelenkler konuldu. TİP ve TİKP'de cenazeye çelenk göndermişlerdi.

Ejder'in Mezarı başında SDP Genel Başkanı Cenan Bıçakçı, Ejder'i ve mücadelesini anlatan bir konuşma yaparak şunları söyledi:

Kuşkusuz Ejder'deki ilkel bir insan sevgisi değildi. Yüreğinden kafasına köprü oluşturan sosyalist ideolojinin biçimlendirdiği bir insan sevgisiydi. İnsanlık düşmanı faşist eşkiyaların onu hedef seçmeleri de bu yüzdendir. Aslında yıllar boyu binlerce devrimcinin canına kıyılırken seçilen asıl hedef, bu namussuzluk düzenine başkaldırma bilincine erişmekte olan halkımızdır.

Toplumun her kesiminde yer tutan ve ucu parlamentoya da uzanan, emperyalist güçlerle büyütülmüş, sivil-resmi bir halk düşmanı çetesi ile karşı karşıyayız. Bu katiller çetesinin ideolojisini, devletin resmi ideolojisi haline getirme çabaları, gün geçtikçe yoğunluk kazanıyor. Türkeş tarafından eli kanlı katillerin devletin yardımcıları olarak gösterilmesinden yıllar sonra, bir içişleri bakanının aynı şeyleri söylemesi, halk düşmanlarının kazandıkları yeni mevzilerin kanıtıdır.

İçişleri bakanı, devletin yanında gösterdiği güçlerle anarşi mihraklarını kuruttuğunu söylüyor .Öyleyse her gün bunca kurban nedendir? Neden kara toprakların bağrına veriyoruz Ejder'i bu gün? Eğer İçişleri Bakanı, devleti, silahlı zorbaların koruyuculuğunu kabul eden bir kurum olarak görüyorsa, biz böyle biçimlenen bir devletten yana değiliz.

İnsanlık ve demokrasi düşmanı grupları, devletten yana parti, devletten yana memur, devletten yana muhtar diye adlandırıp silahlandırmakla, anarşiyi kurutmak değil, özgürlükten yana olanların neslini kurutmak amaçlanmaktadır.

Ülkemizdeki bu yönetim çağımızın en büyük şanssızlıklarından biridir. Ama tarihe, halkımız, bu şanssız dönemin uzun sürmediğini de yazdıracaktır.

Bu yollar böyle yürünür. Dökülen kanların, yitirilmiş canların kurduğu basamaklarla. Yüreğimizdeki acıları harekete dönüştürüp, inanç tazeleyerek. Böyle oluşur dostlarımızın uğruna can verdikleri güzelim dünya...

Daha sonra, SDP'nin ilk Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar da kısa bir durum değerlendirmesi yaptığı konuşmasında şöyle dedi:

Bir fitne ile karşı karşıyayız. Bu fitne her gün içimizden kurbanlar alıyor .Ejder bunlardan biri. Biz ilk kurbanımızı, 12 yıl önce Vedat Demircioğlu ile verdik. O günden beri bu fitne devam eder. Nedir bu fitne? Kim tezgahlıyor bu fitneyi ? Kim halkımızı sağcı solcu diye, alevi-sünni diye, Kürt-Türk diye ikiye bölüp birbirine kırdırıyor? Bunda kimin ne gibi bir çıkarı var? Haritaya bir bakılırsa bu soruların yanıtı ortaya çıkar, Amerika Orta-doğu'da kesin bir egemenlik kurmak, ve Türkiye'yi de bu egemenliğin bekçisi olarak kullanmak istiyor. İçimize sokulmak istenen fitnenin nedeni budur. Bu fitnenin beyni, silahı ve kesesi Amerika'dır. Ve onun içimizdeki hain işbirlikçileridir. Kahramanmaraş'ı tezgahlayan onlardır. Çorum'u tezgahlayan onlardır. Fatsa halkının üzerine yürüyen onlardır.

Oysa, halkımız, alınteri ile iki lokma ekmeğinin peşinde olan namuslu güzel halkımız, alevisi-sünnisi, Kürdü-Türk'ü, uyanıkları-aldatılmışlarıyla bu vatanın evlatlarıdır. Birbirinin kardeşidir. Ölüme, öldürülmeye değil, yaşamaya, mutlu günlere susamıştır. İşte Ejder bunlardan biriydi. Uyanmış ve uyandığı için doğruları halka söylemeyi bir namus borcu bilen yiğit bir halk çocuğuydu. Halkın içinden çıkmış bir devrimciydi. Halkın mantığı ile düşünen, halkın dilini konuşan ve halkla elele yürümesini bilen bir devrimciydi. Halkın içine fitne sokmak isteyenler, Ejder'i işte bundan dolayı boy hedefi aldılar.

Türkiye'de fitnenin Amerika tarafından tezgahlandığını ve beslendiğini görmeden ve bunun, içimizdeki hain işbirlikçileri teşhis edilmeden, halkımızın huzura kavuşması, fitneden arınması olanaksızdır.

Ejder arkadaş, son uykunda rahat uyu. Senin hayatın pahasına yürüttüğün aydınlık uğraşı, biz sosyalist devrimciler yılmadan durmadan süreceğiz. Ta ki yurdumuz Amerikan boyunduruğundan ve onun körüklediği fitneden kurtula...

Sana saygılar, sevgiler, devrimci selaomlar Ejder arkadaş...

Konuşmalar sırasında sık sık «Ejderler Ölmez», «Faşizme karşı omuz omuza» gibi sloganlar söylendi. Daha sonra Ejder'in mezarı başında saygı duruşunda bulunuldu. Ejder Bağımsız Türkiye Sosyalizmi yolunda şehit düştü. Kaldığı yerden mücadelesini sürdüreceğiz.

Faşizm öldürmeye devam ediyor

Faşist cinayetler aralıksız sürüyor. CHP İstanbul milletvekili Abdurrahman Köksaloğlu yazıhanesinde otururken güpegündüz; Türkiye Maden-İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Türkler evinin önünde arabasının içinde güpegündüz faşistlerin açtıkları ateşle öldürüldüler. Katiller ellerini kollarını sallaya sallaya gittiler. Tam profesyonel işi cinayetler...

Yurttaşlarının can güvenliğini sağlayamayan devlet, cenazenin güvenliği diye birşey çıkartıp ortaya, olmadık önlemler alıyor. Kesilen, trafiğe kapatılan yollar, ara sokaklarda dikenli tellerden barikatlar, askerler, askerler, askerler... Davetiyeyle girilebilen cenaze törenleri...

CHP Genel Başkanı da nasılsa bu kez cenaze törenlerine katıldı, üzüntülerini bildirdi... Kendi Milletvekilleri öldürülüyor, CHP'nin yapabildiği tek şey cenaze törenine halkı sokmamak, belli sayıda davetiye bastırmak oluyor. Kendi Milletvekillerinin cenaze törenine CHP'li üyeler katılamıyor. Hey kudretli ana muhalefet partisi hey...

Kemal Türklerin cenaze töreninde söylenen slogan «faşizme geçit yok» Faşizm daha nereye geçecek acaba?

Bu tercüme kafalılıklar, bu korkaklıklar, bu teslimiyetçi tavırlar nedir?

Sosyalist Devrim Partisi, kurulduğu yıl, faşizmle mücadelenin ancak ve ancak halkın kitle olarak faşizmin karşısına dikilmesiyle altedilebileceğini söyledi ve ısrar etti. Her faşist cinayette 2 saat iş bırakılmasını önerdi. 20 Martta DİSK ilk kez bu öneriyi uyguladığı zaman, CHP Genel Başkanı en sert biçimde karşı çıktı. CHP den ve genel başkanından halâ birşeyler bekliyor olacaklar ki DİSK yöneticileri, bir daha faşist cinayetlerde kitlesel tepki göstermediler.

Ama artık cami duvarına işenmiştir .Büyük bir küstahlık ve umursamazlıkla, alay edercesine Milletvekili öldürülmekte, sendika Genel Başkanı katledilmektedir.

İşçiler, Kemal Türkler'in öldürüldüğünü duyar duymaz, kendiliklerinden işlerini bırakmışlardır. Halk, kitle olarak, terörün, faşizmin karşısına dikilmeye hazırdır. Hep birlikte kendi can güvenliklerini korumak istemektedirler. Yapılacak tek şey vardır: Bütün demokrasiden yana olan kuruluşlar, siyasi partiler, tek tek bireyler, elele verip faşizmin karşısına dikilmelidir. Faşizm hortlağı ancak böyle mezarına geri yollanır. Ölenler öldükleriyle kalmazlar.

«Üzüntülerimizi bildirmeyelim» artık, terörün karşısına kale gibi dikilelim...

Sosyalist Devrimciler

(1. Sayfadan Devam)

lerine indirilen son ve esaslı bir darbedir. Artık, yerleşmiş deyimiyle «komprador burjuvazi», Türkiye'de egemen sınıflar içinde tek büyük olduğunu kabul ettirmiştir. Küçük sanayiciler ve orta burjuvazi hızla eriyecektir.

Bu ekonomik gidiş, şimdiki siyasi rejimi de sonunda değiştirecektir.. **Gelecek rejimin niteliğini, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halk yığınlarının politik gücü belirleyecektir.**

Sosyalist Devrim Partililer olarak tarihi sorumluluğumuz çok ağırdır. Ya başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halk yığınlarını kapsayan örgütlenmemizi tamamlayıp, tam bağımsız Türkiye Sosyalizmini kitlelere benimseterek, emekçi halkı uçuruma götüren bu rayları halkımızla birlikte söküp Türkiye'nin kurtuluşuna doğru döşeyeceğiz; ya da bu karmaşanın olumsuz alternatifi olan faşizm, Türkiye'nin üzerine kara bir bulut gibi çökecektir.

Faşizme karşı mücadelede de en büyük sorumluluk, yine Partimizin ve Partililerimizin omuzlarındadır. Kendilerine «devrimci», «sosyalist», «solcu» gibi etiketler yaptıştırmış, bilerek - bilmeyerek faşizme yardım edenlerin üzerine büyük bir kararlılıkla yürüyerek, ideolojik mücadelemizi sertleştirmeliyiz. Devrim adına, sosyalizm adına tozdan dumandan fermanın okutulmadığı ortamı berraklaştırmak, bizlerin birinci görevidir. Halkımızın gerçekleri görmesinde en önemli etken de ortalığın netleşmesidir.

1919 Erzurum Kongresinden 1980 Türkiye'sine

Tarihin yazdığı ilk bağımsızlık savaşını Türkiye emekçi halkı verdi. Bu savaşın ilk önemli adımı da Erzurum Kongresidir. Bundan 61 yıl önce (23 Temmuz - 7 Ağustos) toplanan Erzurum Kongresi, çalışmaları sonunda yayınladığı bir bildirge ile «ulusal iradenin egemenliği» ilkesini dile getirmekte ve «hiç bir manda ve himayenin kabul olunmayacağını» kesinlikle tüm dünyaya ilan etmekteydi...

Yıl 1980. İşgalci ve sömürgen devletlere karşı amansız bir savaş sonucu bağımsızlığına kavuşan Türkiye emekçi halkı, bu gün yine emperyalizmin ağına düşmüş, bu gün yine bağımlı... Türkiye'den sonra, dünya bir çok ulusal kurtuluş savaşlarına sahne olmuştur. Bu savaşlar sonucu bir çok ülke bağımsızlığına kavuşurken; ulusal kurtuluş savaşlarına ilk örneği oluşturan Türkiye, giderek, uluslararası sermayenin ve onun Türkiye'deki yerli işbirlikçilerinn sömürü alanı halne gelmiştir.

Ulusal bağımsızlık için işgalci-sömürgenlere karşı zorlu bir savaşa hazırlanıldığı bir dönemde, Erzurum Kongresi yayınladığı bildirgede şöyle diyordu: **«Milletimiz, insani ve çağdaş amaçları yükseltecek teknik, endüstriyel ve ekonomik durum ve ihtiyacımızı takdir eder. Bundan ötürü devlet ve milletimizin iç ve dış bağımsızlığımız ve vatan bütünlüğümüz saklı tutulmak şartıyle... milliyet esaslarına uyan ve memleketimize karşı istila emeli beslemeyen herhangi bir devletin teknik, endüstriyel ve ekonomik yardımlarını memnunlukla karşılarız. Ve böylesine adil ve insani şartları taşıyan bir barışın derhal kararlaştırılması insanların selameti ve dünyanın sükunu adına milli inancımızdır.»** Ama Türkiye'de işler tam tersine gelişmiş, 1947'lerden başlayarak Türkiye, yerli burjuvazinin kendi çıkarları doğrultusunda emperyalizme bağımlı hale getirilmiştir. Kurtuluş savaşından sonra işçi, köylü, emekçi halkımızı sistemli bir şekilde iktidardan uzak tutan bürokrasi, kendi eliyle burjuvazinin palazlanmasına olanak tanımış, dahası, kendisini de saf dışı bırakan dışa bağlı burjuvazinin, emperyalizmle elele vererek, Türkiye üzerinde egemenliğini kurmasına istemese de yardımcı olmuştur. Şimdi aynı bürokrasi, CHP öncülüğünde iktidarı ele geçirmek için, emekçi halk yığınlarını, sahte 'umutlar'la ve emeçi sınıflara dayanmayan hayalci proğramlarla uyutmaya çalışırken, bir yandan da sermaye kesimine göz kırpmaya devam etmektedir.

1919'un çetin koşullarında toplanan Erzurum Kongresi; **«Milletlerin kendi mukadderatlarını kendilerinin tayin ettikleri bu tarihi devirde hükümet merkezimiz de millet iradesine boyun eğmek zorundadır. Çünkü millet iradesine dayanmayan herhangi bir hükümet heyetinin kendince aldığı kararları milletçe itaate şayan bulunmadıktan başka, dışarda da itibar görmediği ve görülmeyeceği şimdiye kadar geçmiş hareket ve sonuçlarla sabit olunmuştur.»** derken, bugün ki iktidarlar, en büyük çoğunluğu oluşturan emekçi halkımızın çıkarları yerine, sözcülüğünü yaptıkları egemen çevrelerin çıkarlarını gözetmektedirler. Yerli ve yabancı sermaye çevrelerinin istemleri doğrultusunda eylemlerini de «milli irade» diye yutturmaya çalışmaktadırlar.

Kurtuluş savaşı Türkiye'sinden, gele gele, günümüzün bağımlı, hastalıklı kapitalist Türkiye'sine geldik. İşçi sınıfımızın ve emekçi halk yığınlarının iktidardan uzak tutulduğu, uzun yıllar sendikalaşma ve kendi siyasal örgütünü kurma hakkının zorla elinden alındığı bir süreç içinde geldik bu günlere. Ve bu gün Türkiye ikinci bir kurtuluş savaşı vermenin eşiğinde. Bu savaş emperyalizme karşıdır; bu savaş işbirlikçi burjuvaziye, toprak aağlarına, bürokrasiye; bu savaş faşizme karşıdır. Bu savaş işçilerin, köylülerin, emekçilerin kurtuluş savaşıdır.

Basın üzerindeki baskıları kınıyoruz

Sıkıyönetimin ilanından bugüne kadar yayını yasaklanan dergi ve gazetelerin tam sayısını bilmek olanaksız hale geldi. Çeşitli Sıkıyönetim komutanlıkları yayınladıkları bildirilerle durmadan yayın yasağı koydular. Sıkıyönetimin ilan gerekçesi Kahramanmaraş soykırımı olaydır. Bu soykırımla ilgili olarak yapılan soruşturma ve açılan davada sanıklar hep faşistlerdir. Savcının iddianamesinde de bu durum açıkca belirtilmiştir. Ama sıkıyönetimce yasaklanan yayınların hemen tümü sol yayınlardır. Faşistler büyük bir özgürlük içinde hertürlü yayınlarını sürdürüyorlar. Hatta günlük gazetelerinde birçok aydını öldürmeleri için hedef gösteriyorlar.

Yasaklanan yayınların arasında son günlerde günlük DEMOKRAT gazetesiyle haftalık YÜRÜYÜŞ dergisi de katıldı. Her ikisi de sorgulamalar sırasında yapılan işkence iddialarını yayınladıkları için, halk arasında telaş ve güvensizlik yarattıkları gerekçesiyle yasaklandılar. Oysa, 1. Ordu askeri mahkemesi sorgulama sırasında işkence yaptıkları iddiasıyla 1. Şubenin bazı polisleri hakında soruşturma açılmasına karar verdi.

İşkence, insan hakları bildirgesinden tutun da Anayasamıza ve diğer yasalarımıza göre yasaktır. İşkence bir suçtur. Eğer, işkence varsa, yapılacak iş, işkence iddialarını yayınlayan gazete ve dergileri kapatmak değil, işkencenin olup olmadığını soruşturmaktır.

Demokrasiden yana basının (örneğin Cumhuriyet gazetesinin) ve basın-yayın kuruluşlarının (örneğin TGS'nin) yayın yasaklarının üzerinde ciddi bir biçimde durmasını beklerdik.

Sosyalist Devrim dergisi Yürüyüş ve Demokratın Ankara il sınırları içinde de yayınlanacağı günleri bekliyor.

Yeni baskı yasaları

(1. Sayfadan Devam)

milletvekilleri, sendika başkanları velhasıl her yaştan, her cinsten yurttaşımız artık öldürülmeyecek mi? Arabasıyla giderken güvenlik kuvvetlerinin dur ihtarını duymadığı bahane edilerek yurttaşlarımız çatır çatır öldürülmeyecek mi? Ya da onbaşılar yolda sigara içerken gördükleri yurttaşlarımızı çevirip «Ramazanda oruç yemeye utanmıyor musun?» diye hakaret etmeyecekler mi artık?

Yani bu tasarılar yasallaşırınce, yurdumuza can güvenliği, özgürlük, demokrasi, mutluluk mı gelecek? H A Y I R. Tam tersi olacak. Bunu biz söylemiyoruz; tarih söylüyor, bilim söylüyor... Faşizmin desteklediği hükümetlerle, zavallı aciz muhalefetlerle demokrasiye değil, olsa olsa faşizme gidilir. Faşizm de hiç bir yerde ve hiç bir zaman payidar olamamıştır. Faşizme karşı mücadelede doğru yolu izleyemeyen bütün politikacılar da, faşizm tarafından ezilmişlerdir. Korkarız ki Ecevit'in akıbeti de, bu gidişle öyle olacaktır.

Bütün yurttaşlar, demokrasiden, Anayasadan yana olan bütün kuruluşlar, yeni baskı yasalarına karşı olanca güçleriyle direnmelidir. Kitleler halinde, Anayasal bir hak olan protesto eylemleri yapılmalıdır. CHP içindeki «Bir daha Milletvekili olamamak» korkusunu yüreğinde taşımayan, yurtsever, demokrasiden yana milletvekillerinin, Genel Başkanlarına rağmen, bu baskı yasalarına karşı çıkmalarını bütün Türkiye bekliyor. Sınavlarla dolu günler yaşıyoruz. İlerde tarih kişiler hakkında da, kuruluşlar hakkında da bugünlerdeki davranışlarına göre hüküm verecektir. Bunu kafamıza iyice yerleştirelim; görevimizi yapalım.

İsrail'in Kudüs'ü başkent yapışı Amerika'nın yeni bir oyunudur

İsrael yeni bir saldırıya geçti: Kudüs şehrini başkent yaptığını ilân etti. İsrael'in bugüne kadar uyguladığı soykırım politikası, işgal ettiği toprakların genişliği gözönüne alınırsa, esasen İsrael'in işgal ettiği topraklar içindeki Kudüs şehrini, başkent ilanı pek önemli görülmeyebilir. Ancak Kudüs olayının bir şehrin ışgalinin ötesinde anlamı vardır. Kudüs üç dince de kutsal şehir olarak bilinir. Ve bütün dünya devletlerinin kabul ettiği Birleşmiş Milletlerin bir kararıyla da, Kudüs özel statülü bir şehirdir. Bu yüzden İsrael'in bu yeni saldırısı bir anlamda bütün dünyaya kafa tutmaktır.

İsrael'in esas görevinin Amerika'nın Ortadoğudaki petrol ve askeri çıkarlarını korumak olduğu gözardı edilmeden olaya bakılırsa, bu yeni saldırının da nedeni bulunur. Amerika, Ortadoğu'da, İran devrimiyle önemli ölçüde güç yitirmiştir. Ayrıca, her geçen gün, Filistin halkının yurtlarına kavuşmak için kurdukları, Filistin Kurtuluş Örgütü dünyadaki saygınlığını arttırmaktadır. Önceleri, Batı kaynaklarınca «asiler», «çeteler» diye tanımlanan Filistin direnişçileri, bugün, FKÖ ile bir bağımsız devlet muamelesi görmektedirler. FKÖ'nün her başarısı ABDnin' çıkarlarına indirilmiş bir şamardır. Bu nedenle de ABD ve İsrael FKÖ'nün artan prestijine darbe indirmeyi planlamış ve son saldırıyı düzenlemişlerdir. Ama, tarihin ışığında bakıldığında İsrael gibi yapay, uyduruk ve emperyalizmin maşası, soykırımı devlet politikası olarak benimsemiş bir devletin, yıkılıp yok olması kaçınılmazdır.

Kudüs olayıyla ilgili olarak Türkiyede de ilginç işler oluyor. İslâm aleminin en gerici kanadıyla sürekli işbirliği içinde olan MSP, kalkıp Kudüs'le ilgili gensoru veriyor... İsrael'le ilişkilerin kesilmesini istiyor. Bir yandan Suudi Arabistan kralıyla, oradan da Amerikan petrol şirketi Aramco'yla içli dışlı olacaksın, bir yandan da Filistinlilerin davasına sahip çıkmaya kalkışacaksın... Bu çelişkiyi Erbakan bile yutturamaz...

Hükümetin tutumu da Erbakan kadar komiktir. Amerikayla ikili anlaşmalar imzalamış, üsler anlaşmasını tazelemiş, NATO'nun en sadık üyesi Demirel hükümeti, İsrael'in Kudüs'ü işgal olayını ilk kınayan devlet oluyor. Ve bununla da övünmeye kalkıyor. Hemen hatırlatalım bu kınama kervanına Amerika da katılmıştır...

Ortadoğu ve İsrael konusunda Türkiye'nin tek doğru ve olumlu tavrı, 29 Kasım 1947'de Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda İsrael devletinin kuruluşu için yapılan oylamada red oyu vermesidir. Ama hemen ardından yapılan İsrael'le ilgili başka oylamada İsrael yanında oy kullanmıştır. Bunun tek nedeni vardır. Türkiye Turuman doktirini uyarınca Amerikayla ikili anlaşmalar imzalamış ve bağımsız davranma olanağını tümüyle yitirmiştir. Bu gün de Amerikayla imzalanmış bulunan ikili anlaşmalar feshedilmeden, NATO'dan çıkılmadan ne CHP ne AP ne de başka bir burjuva partisi, Filistin halkının kurtuluş mücadelesinin yanında yer alamaz.

Burada tarihten bir hatırlatma yapmakta yarar var: 29 Kasım 1947 de Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda İsrael devletinin kurulması için yapılan oylamada Sovyetler Birliği İsrael'in kurulması için oy vermiştir. Amerika ve batılı emperyalistlerle elele binlerce yıldır ülkelerinde yaşayan Filistin ulusunu yok etmek ve dünyanın dört bucağından gelme yahudileri Filistine yerleştirmek için, Sovyetler Birliği olumlu oy kullanıyor. Resmi demeçlerinde «Proleterya Enternasyonalizmi», ulusların kendi kaderlerini kendi tayin hakkı» gibi parlak sloganlar kullananların, nasıl kendi ulusal çıkarları doğrultusunda davrandıklarının çarpıcı bir örneğidir.

Sosyalist Devrim Partisi, Filistin Kurtuluş Örgütünün yurtlarını kurtarmak için verdikleri savaşı saygıyla karşılar, onların bütün devletlere karşı kıskançlıkla savundukları bağımsızlıklarına kısa zamanda kavuşmalarını diler. Kudüs olayıyla ilgili olarak Türkiyede yapılan işleri de tebessümle karşılar.

FATSA'DA DEVLET TERÖRÜ

Demokrasi düşmanları, demokrasiden vebadan korkar gibi, kanserden korkar gibi korkarlar. Ama bu korkularını açıkça söylemezler. Onlar da demokrasiden yanadır. Yalnız bir şartla: Bu demokrasinin kurallarını kendileri koyacaklardır ve bu demokrasi kendi çıkarları için çalışacaktır. «Halkın, halk için, halk tarafından yönetilmesi» falan, sadece miting meydanlarında ya da bayram törenlerinde söylenen güzel laflardır.

İşte günlerce gazeteleri, televizyonu meşgul eden «Fatsa Olayı»nın aslı faslı, Fatsa halkının demokrasiyi gerçek anlamıyla uygulamaya kalkmasından ibarettir. Fatsa'da belediye seçimleri yapılmış, belediye başkanlığını Fikri Sönmez adında bir emekçi kazanmıştır. Fikri Sönmez demokrasiyi «demokrat» olduğunu söyleyen egemen çevreler gibi anlamamış, halkın doğrudan yönetimi demokrasidir deyip, uygulamaya geçmiştir. Fatsa'nın her mahallesinde halk komiteleri kurulmuş, o mahallede oturan bütün Fatsa'lılar, genci-ihtiyarı, kadını-erkeği bir araya gelip, mahallenin ihtiyaçlarını tesbit etmişler ve bu ihtiyaçları da belediyeye bildirmişlerdir. Belediye başkanı her mahalleden komiteler yoluyla gelen istekleri, komitelerin de katıldığı toplantılarla sıralamaya ve karşılamaya çalışmıştır. Örneğin: Halka kömür mü dağıtılacak? Her evin kömür ihtiyacı hep birlikte saptanmış, hiç bir hileye hurdaya meydan verilmeden, hiç bir üçkağıtçıya, aracıya para kaptırılmadan sırayla, düzenli olarak belediye tarafından kömür dağıtılmıştır. Herhangi bir mahallede bir vurguncu gizli deposuna mal mı istiflemeye kalkmış? O mahallenin halkı toplanıp durumu değerlendirmiş, komite vasıtasıyla belediyeye istifçilik haber verilmiş, belediye başkanı başta olmak üzere halk hep birlikte gizli depoyu basarak, çıkan mallara el konulmuştur. El konulmuş dediysek, istifçiye resmi rayiç üzerinden parası ödenerek el konulmuştur. Bir mahalleye yol mu yapılacak, su mu getirilecek? Halk yine belediye ile birlikte sorununu çözümlemiş. Belediye meclisi ve encümen toplantıları gizli kapılar ardında değil, bütün Fatsa'lılara açık olarak yapılmış, Fatsa'nın en uzak sokaklarına bile hoparlörler konularak, toplantılarda kimin neyi savunduğunu Fatsa'lıların öğrenmesi sağlanmış.

İşte sağcı basının «Terzi Fikri Düzeni» diye günlerce feryat ettikleri uygulama bu. Demirel'in Ankara sıkıyönetim komutanının elinden alıp Ordu'ya vali yaptığı adamcağız, Tercüman gazetesinin ve diğer patronların ve de «demokrat(!)» Demirel'in hoşuna gitmek için 'Nokta Operasyonu' düzenledi. Binlerce asker, zırhlı araçlar, yüzlerce polis ve bir takım yüzü maskeli neidüğü belirsiz kişilerle yürütülen operasyon sonunda, resmi kaynaklara göre 450 kişi önce gözaltına alınıp bir sürü sorgu-sualden sonra sadece 7 kişi hakkında dava açılmasına karar verildi. Hakkında dava açılanlar da, TCK'nın ünlü maddeleriyle değil, kıyıda köşede kalmış maddeleriyle suçlanıyorlar. Onun için şimdilik bir şey demiyelim. Ama «Nokta Operasyonu»ndan önce ve operasyon sırasında sağ basın, devletin resmi ağızları, devletin televizyonu neler neler demediler... Zannedersiniz, Ay'dan mı Merih'den mi nereden geldiği belli olmayan bir takım yaratıklar, Karadeniz'in bu şirin ilçesi Fatsa'yı işgal etmişler, yepyeni bir devlet kurmuşlar, giriş-çıkış pasaportlaymış, zavallı Fatsa halkı işgalcilerin kamçıları altında inim inim inliyormuş. Bu Terzi Fikri Anayasamızı tebdil, tağyir ve hatta ilgadan, gün geçirmeden kafası kesilecek bir melûn olup, koskoca son Türk devletine güne durur, derhal harekete geçilerek Fatsa halkı kurtarılmalıdır diye feryat ettiler.

Başbakan Demirel gözlerini devire devire televizyondan açıkladı: «Fatsa'nın üzerine gidilecektir.» Aynı Demirel meşhur operasyondan sonra, yüzü maskeli kişilerin hakkında tutuklama kararı olan faşistler olduğunu, bunların niçin yüzünü kapattığını soran gazetecilere «Ayıp etmişler» dedi. Evet ayıp etmişler. Ama ayıp eden kim?...

Yüzü maskelilerin kimliğini, evine arama yapmaya gelen devletin güvenlik kuvvetlerinin yanında faşistin yüzünden maskeyi çeken Fatsa'lı bir genç kız ortaya çıkardı. Fatsa'lılar hiç kimseye «işgal altındaydık, kurtulduk» demediler. Hiç bir silah da patlamadı operasyon sırasında. Ama hükümetin yeni İçişleri Bakanı «Fatsa işi bitmedi» diyor. «Devletin güvenlik kuvvetleri orada duracaktır» diyor. Bütün Türkiye ve Fatsa halkı olayları ibretle, dikkatle izliyor, düşünüyor ve kendi kendine bir karar veriyor.

Bir olay daha var Fatsa ili ile ilgili: Ünlü Ana Muhalefet Partimiz(!) CHP'nin Ordu milletvekilleri, operasyon sırasında Fatsa'ya kadar geliyorlar ama güvenlik kuvvetleri onları Fatsa'ya sokmuyor. Milletvekilleri de gidip Demirel'in vali yaptığı Reşat Akkaya'dan izin alıp Fatsa'ya öyle giriyorlar. Her halde İsmet Paşa'nın yattığı yerde kemikleri sızlamıştır. Malûm ya bir tarihte Paşayı da Kayseri'nin Yeşilhisar ilçesine sokmamaya kalkmışlardı... Halk bunları da izliyor ve düşünüyor.

sosyalist DEVRİM

Sahibi: SDP adına Genel Başkan CENAN BIÇAKÇI

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: UĞUR CANKOCAK

Yayın Yönetmeni: AYDIN KÖYMEN

Yönetim ve Yazışma Adresi: Sümer Sokak No. 9/9 Yenişehir - ANKARA

Abone Koşulları: Yıllık, 100 TL. - 6 Aylık, 50 TL.

Abone Bedellerinin Posta Çeki: 120677 No.'ya yatırılması

Telefon: 29 10 42, ANKARA

Dizgi - Baskı: Osmanlı Matbaası, Cağaloğlu - İSTANBUL